

Vedd észre a vázát feldöntő macska mozdulatának szépségét!

Forrás: Popper Péter, Belső utakon, Harmadik, átdolgozott, bővített kiadás, 1981, Relaxa, 1991, 30. oldal.

Ebben a könyvében Popper Péter heti rendszerességgel végzendő alapgyakorlatokon keresztül nyújt személyiségfejlesztő tanításokat. A fenti idézet jól összefoglalja a pozitívumokra való beállítódás lényegét, de hasznosnak gondolom, ha az egész fejezetet mellékelem.

A pozitívumokra való beállítódás

A gyakorlat hetében a minket ért kellemetlenségekre, azokra az eseményekre és közlésekre kell figyelniük, amelyek ijedelmet, rosszallást, bosszúságot keltenek bennünk.

Tehát először is negatív érzelmeinket és az általuk kiváltott kedvezőtlen véleményeket, ítéleteket kell konstatálnunk.

A gyakorlatnak az a lényege, hogy megpróbáljuk a rosszalló, negatív ítéletet kiváltó eseményt vagy közlést más szempontból is végiggondolni, keresve benne valami pozitív tartalmat. Tudatában kell lenniük annak, hogy a legtöbb esemény nem csak rossz s nem csak jó, hanem kedvező és kedvezőtlen vonatkozások, lehetőségek és következmények bonyolult szövevényéből áll. A minket sértő határozat kedvező lehet egy más, fontos ügy szempontjából. Egy pillanatnyi bosszúságot okozó esemény később jó következményekkel is járhat, vagy más szempontból is hasznos lehet. A gyakorlat során erőfeszítést kell tennünk annak érdekében, hogy gondolati úton megtaláljuk a számunkra negatív események pozitív oldalait is.

Ennek érdekében sokszor fel kell adnunk megszokott nézőpontunkat, előítéleteinket, önös szempontjainkat, mechanikusan begyakorolt ítélkezési rendszerünket.

A gyakorlat végzése során el kell kerülnünk egy lehetséges félreértést: nem arról van szó, hogy a pozitivitás érdekében kedvezőnek, értékesnek hazudjunk rossz dolgokat; hogy negatív jelenségeket és történéseket a maguk teljességében rózsaszínűre fessünk át! Erről szó nincsen. A feladat éppen abban áll, hogy miközben jól látjuk a kérdéses esemény vagy jelenség negatív jellegét, ezen belül próbáljunk meg felfedezni benne valami értéket is.

Megint nagyon egyszerű dolgokról van szó. Észrevehetjük a vázánkat ledöntő macska mozgásának szépségét is. Egy csúnya, töpörödött öregember tekintetének nyíltságát, szelídségét. A minket bőrig áztató zivatarkor a felpattanó buborékok szépségét. Hibát elkövető fiatal munkatársunk zavarának báját. Egy kellemetlen emberről is elismerhetjük, hogy olyan rendet tart maga körül, amelyre mi nem vagyunk képesek stb.

Az egyik mondathoz hozzáfűzök egy személyes élményt is. „Észrevehetjük hibát elkövető fiatal munkatársunk zavarának báját.”

Anyukám születésnapjára készülődve Mirkó unokámmal (négy és fél éves) a pezsgős poharakat törölgettük. Hogy, hogy nem, a kisfiú kezéből a padlóra gurult az egyik és jó sok szilánkot terített szét a szőnyegen. Megszéppent, de nyugtatgattam, hogy ez még egy felnőttel is előfordul. Hoztam a porszívót (tudni kell, hogy egyszer leejtettem a létra tetejéről, és azóta egy fásli tartja össze, tehát jobb ízlésű kukázó nem tekintené zsákmánynak). Mirkót, annak ellenére, hogy semmiféle szidást nem kapott, azért bánthatta a dolog, mert amikor meglátta, így próbálta enyhíteni a helyzetet: Nagyon szép a porszívód, Béla. Eddig nem is láttam, hogy milyen szép porszívód van...

3